

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Р1 562/2020
12.11.2020. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бранка Станића, председника већа, Татјане Матковић Стефановић и Татјане Миљуш, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Миодраг Ђидић, адвокат у ..., против туженог АД за путеве „Крушевацпут“ Крушевац, чији је пуномоћник Миљан Перовић, адвокат у ..., ради потраживања из радног односа, решавајући сукоб стварне надлежности између Привредног суда у Краљеву и Основног суда у Крушевцу, у седници одржаној 12.11.2020. године, донео је

РЕШЕЊЕ

За поступање у овом предмету стварно је **НАДЛЕЖАН** Основни суд у Крушевцу.

Образложење

Основни суд у Крушевцу се решењем П1 189/20 од 01.06.2020. године огласио стварно ненадлежним за поступање и по правноснажности решења списе је доставио Привредном суду у Краљеву, као стварно надлежном суду.

Привредни суд у Краљеву није прихватио стварну надлежност, па се актом П 452/2020 од 23.10.2020. године обратио Врховном касационом суду ради решавања сукоба надлежности.

Решавајући настали сукоб стварне надлежности на основу овлашћења из члана 22. ст. 2. Закона о парничном поступку – ЗПП („Сл. гласник РС“, бр.72/11...и 18/20) и члана 30. Закона о уређењу судова („Сл. гласник РС“, бр.116/08...88/18), Врховни касациони суд је одлучио да је за поступање стварно надлежан Основни суд у Крушевцу.

У предметном спору поступак је отпочет подношењем тужбе Основном суду у Крушевцу дана 13.04.2016. године. Предмет тужбеног захтева је исплата зараде, регреса и накнаде за исхрану у току рада.

Решењем Привредног суда у Краљеву Рео 5/2014 од 29.04.2014. године је отворен стечајни поступак над овде туженим, потврђено је усвајање унапред припремљеног плана реорганизације и обустављен је стечајни поступак.

Надлежност привредних судова прописана је чланом 25. Закона о уређењу судова. По одредби става 1. тачка 4. истог закона привредни суд између осталог суди у споровима поводом реорганизације, судске и добровољне ликвидације и стечаја осим спорова за утврђење постојања, заснивања и престанка радног односа који су покренути пре отварања стечаја.

Из наведеног законског одређења следи да је привредни суд стварно надлежан за суђење у споровима поводом реорганизације, као и за спорове у вези стечаја, осим оних који се односе на утврђење постојања и престанка радног односа покренутих пре отварања стечаја. Међутим, по правоснажности решења о потврђивању унапред припремљеног плана реорганизације, стечајни поступак се обуставља. Тада сагласно одредби члана 73. став 2. Закона о стечају („Сл. гласник РС“, бр.104/09...и 83/14) не наступају последице отварања стечајног поступка па нема ни примене одредби Закона о уређењу судова у погледу стварне надлежности привредних судова у споровима поводом стечаја или реорганизације.

Како се ради о спору између физичког и правног лица у вези са потраживањем зараде, регреса и накнаде за исхрану у току рада, Врховни касациони суд је одлучио као у изреци.

Председник већа - судија
Бранко Станић,с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић